

JADĄ KOLEŃNICY

♩ = 121

Ja-dą ko-lę-dni - cy z gwia-zdą i mu-zy - ką, bądź ła - ska-wy dla nich Pa - a - nie.
Ja-dą ko-lę-dni - cy z miast i wsi da - le - kich, je - dna ich pro-wa - dzi gwia-az-da.
Ja-dą ko-lę-dni - cy z gwia-zdą i mu-zy - ką, bądź ła - ska-wy dla nich Pa - a - nie.

Choć ich sza-ty sta - re, ma-ją w so-bie wia-rę co nie kła-a-mie. Ja-dą ko-lę-dni - cy
Wie-rzą-nim noc mi - nie, spo-kój na nich spły-nie i Twa ła-as-ka. Ja-dą ko-lę-dni - cy,
Choć ich sza-ty sta - re, ma-ją w so-bie wia-rę co nie kła-a-mie. Ja-dą ko-lę-dni - cy

do li - che - go żłob - ka chcą Ci się po - kło - nić ni - i - sko.
skrzy - pią pło - zy sa - nek, dzwo-nki śnie-gu gra - ją pię-ęk - nie.
z wszys-tych, co ko - cha - ją wio - zą swo-jej wia - ry ga - ars - tkę.

Trzej Kró - lo - wie zi - my z pre-zen - ta - mi swy-mi są już bli-i - sko.
Ich ko - lę - da śpie - wna, z naj-wier-niej - szych wie - rna do ser bie-eg-nie.
W gó-rze łą - ki Bo - ga, w do-le pol - ska dro - ga, tak jak za-a - wsze.

Już nie je - steś sam, dziś Cię o - grze-ją te ser-ca któ-re są Twą na-dzie-ją.

Ra - zem u - ko - i - cie zi - mę w śro-dku zi - my, trwo-gę i lęk i ból.

